

Politik og det politiske arbejde i islam

Introduktion

Når det gælder islams tilstedeværelse i livet så har den politiske dimension en vital og essentiel rolle, der gør den til rygsøjlen i islam. Men diverse fremmede og uislamiske tanker og filosofier, som har trængt ind i muslimernes sinde gennem tiderne, kombineret med vestens kulturelle invasion i den islamiske verden, har desværre medført en forvirring i forståelsen af denne dimension. Forvirringen har drevet muslimerne mod ekstreme retninger, der enten forsømmer eller mispraktiserer det politiske arbejde ifølge islam.

Den manglende krystallisering i forståelsen af politik og det politiske arbejde samt deres realitet, har medført katastrofale konsekvenser for muslimerne verden over, og medfører fortsat yderligere ynke og elendighed samt forhindrer dem i at genoptage deres naturlige position, som den ledende nation der fastlægger dagsordenen. Derfor forekommer det som en nødvendighed at påpege misforståelserne samt klargøre konsekvenserne heraf, i håb om at bidrage til krystalliseringen i forståelsen af politik og det politiske arbejdes rolle og realitet for derved at genvinde den korrekte praktisering af disse.

Politiks rolle i Islam

Vitaliteten af politik og det politiske arbejde i islam fremtræder tydeligt i de islamiske kilder, hvilket er Den bærede Quran og sendebudets Sunnah. Det fremtræder ligeledes i de anerkendte retslæres bøger og holdninger.

I Quranen findes der dusinvis af vers, som handler om styringen, autoriteten og varetagelsen af muslimernes affære på basis af islam, hvilket er kernen af politik i praksis ifølge islam. Allah (swt) siger: **“Vi har visselig åbenbaret dig Bogen med sandheden, for at du kan dømme mellem mennesker med alt hvad Allah har vist dig”** [Al-nisâ 105]. Og Han (swt) siger: **”Og styre du da mellem dem med alt det, som Allah har åbenbaret, og følg ikke deres lyster, og tag dig i agt for dem, så de ikke fører dig på afveje i en del af det, Allah har åbenbaret til dig”** [Al-mâ'idah 49]

Derudover findes der masser af vers, som formidler detaljerne i styringen og varetagelsen af muslimernes affære indenfor krigslovgivning, straffelovgivning, sociallovgivning, transaktionslovgivning og på andre lignende områder. Allah (swt) siger: **”O I som tror, kæmp mod dem, der lever nær ved jer af de vantro, og lad dem finde hårdhed i jer, og vid, at Allah er med de retfærdige”** [Al-taubah 123]. Og Han (swt) siger: **”Men hvis de viser tilbøjelighed til fred, så være du også tilbøjelig dertil, og sæt din lid til Allah, thi Han er den Althørende, alvidende”** [Al-anfâl 62]. Og: **”O I som tror, opfyld jeres pagter/aftaler.”** [Al-mâ'idah 01]. Og: **”Og opæd ikke hinandens ejendom med falskhed og søg ikke adgang til øvrigheden dermed, for at I kan opæde en del af menneskers ejendom med urette, skønt I er vidende”** [Al-baqarah 188]. Og: **”Og der er liv for jer i straf, I forstandige, så at I må nyde sikkerhed”** [Al-baqarah 179]. Og: **”Og tyven – mand eller kvinde – hug deres hænder af, til straf for, hvad de har erhvervet sig, (som) et afskrækkende eksempel fra Allah”** [Al-mâ'idah 39]. Og: **”Lad**

den rige give ud af sin rigdom, og lad den, hvis rizq er begrænset, give ud af det, Allah har givet ham” [Al-talâq 07].

Ligledes pointer sendebudes Sunnah det faktum, at politik er en essentiel og uadskillelige del af islam. Efter at have oprettet den islamiske stat i Madinah var Profeten (saaws) statens overhoved som vartog affærerne i praksis og implementerede islams love og systemer i alle henseender.

Sendebudet (saaws) bemyndigede dommere til at dømme i mellem folk. Han ansatte Mua'ad ben Jabal og Abba-Musa al Asha'ari, som dommere i Yemen. Han (saaws) udnævnte diverse guvernører til de forskellige regioner og ansatte medarbejdere i de forskellige lande. Han (saaws) fordelte ansvaret for indsamling af velgørenheds penge og skatter, samt forvaltede forskellige departementer og ansatte **skribenter/ansvarlige** til at tage sig af disse. Eksempelvis Ali bin Abi talib der var **skribent/ansvarlige** for kontrakter og Mua'iqib ben Abi Fatimah, der var ansvarlig for krigsbytte og for profetens stempel. Han (saaws) indgik aftaler med nogle af de daværende stammer og udsendte delinger for gå i krig med andre. Han (saaws) udsendte Hamza bin 'Abdul-Muttalib, U'baidah bin Harith og Sa'id bin Abi Waq'as for at bekæmpe Quraish. Zaid bin Hartha, Ja'far bin Abi Talib og 'Abdullah bin Rawaha for, at bekæmpe romerne. Følgelig tog Sendebudet (saaws) sig af det politiske indenrigs lige såvel som udenrigs og han efterlod en styresystem med en styreform, statsinstitutioner, styringssøjler mm.

Ydermere er der utallige beretninger som handler om politik og det politiske arbejde i Islam. Eksempelvis beretningen hvor sendebudet (saaws) siger: **”Den der står op om morgenen, uden at bekymre sig om muslimernes tilstand er ikke en af dem”**. At bekymre sig om muslimernes tilstand vil sige at stå tilrådighed for dem beskytte dem og afværge eventuelle sammensværgelser eller invasioner. Dette nødvendiggøre tilstedeværelsen af politisk aktive muslimer, som besidder politiske bevidsthed om muslimernes tilstand regionalt lige såvel som internationalt.

I en anden beretning siger sendebudet: **”Den af jer som ser en tyrannisk regent, der tillader hvad Allah har forbudt, overtræder aftalen med Allah og udsætter Allah's tjenerne for lidelser og fjendskab, uden at irrettesætte ham med en udtalelse eller en handling, vil gøre sig fortjent hos Allah til at ende samme sted som den regent”**. At stille regenten til regnskab er utvivlsomt et politisk arbejde der nødvendiggøre politisk bevidsthed om regenterne i den islamiske verden og deres varetagelse af muslimernes affære. Vigtigheden af denne opgave ifølge islam fremtræder i hadithen hvor sendebudet (saaws) siger: **”Den bedste jihad er sandhedens ord sagt til en tyrannisk regent”**. I en anden beretning, der indikerer at denne opgave skal udføres uanset omkostningerne, siger sendebudet (saaws): **”Martyrenes mester er Hamzah (sendebudets onkel) og en mand som stiller sig op mod en tyranniske regent for at påbyder ham det rette og derefter bliver dræbt”**.

En anden politisk forpligtigelse, er indsættelsen af en leder som varetager muslimernes affære på basis af islam og som implementerer islam i livet. Dette forekommer i mange beretninger, sendebudet (saaws) siger: **”Den der dør uden at have et lydighedsløfte om halsen (til en khaleefah) dør en djahilijah (uislamisk tilstand) død”**. og han (saaws)

siger: ”**Imamen (leder/regent) er et skjold som I kæmper bag ved og beskytte jer med**”.

Vitaliteten af politik i islam træder ligledes frem i de forskellige anerkendte u'lama (retslærdes) udtalelser. Imam Ghazali skriver følgende i sin bog *AL-iqtisad fi al-i'tiqad* (økonomien i den islamiske overbevisningen): *Livet og bevarelsen af menneskene og ejendommene kan ikke organiseres foruden en sultan (den politisk autoritet)*. Imam Iben Tajmiejah skriver følgende i bogen *Al-sijasah al-shari'jah* (den islams lovgivnings politik): *Det burde være kendt at tilstedeværelsen af en myndighed over menneskene er blandt de mægtigste forpligtigelser i denne deen og denne deen ikke kan opretholdes foruden denne*. Iben Khaldun skriver følgende i bogen *Muqadamat Iben Khaldun* (Iben Khaldun's introduktion): *Indsættelsen af en Imam (leder for muslimerne) er en juridisk forpligtelse som er kendt gennem sahabas og tabe'eens (efterfølgeres) konsensus*.

Alt dette er blot nogle få udpluk som klargøre politikens centrale rolle i islam samt indikerer vitaliteten af det politiske arbejde. Derpå er det yderst relevant at krystallisere muslimernes forståelse herom, især i dag hvor muslimernes realitet i den politiske arena er så kaotisk.

Politisk passivitet og konsekvenserne herfor

Tilrods for de utallige og klare beviser for politiks vitale rolle i Islam så eksisterer der blandt muslimerne en ekstrem retning, som vælger at afskære sig fra politik og det politiske arbejde. De anser politik for at være uislamisk, ubetydelige eller ikke eksisterende i islam. Dermed afholder de sig fra udførelsen af en masse forpligtigelser hvis rolle i islam er essentiel. de udtømmer islam fra dens politiske realitet og sænker den dermed ned på niveau med kristendommen, jødedommen og andre religioner ved at indskrænke den til de individuelle affære som andagter og moral. Derved efterlader de varetagelsen af muslimernes affære og implementeringen af systemerne til kuffar og deres agenter, ligesom regenterne i den islamiske verden, der forsømmer muslimernes interesser og tjener kolonimagterne ved at eksploitere muslimernes rigdomme til fordel for deres vestlige herre. Altimens mange muslimer forbliver politiske passive fortsætter regenterne i den islamiske verden deres tyranni og forræderi uberørt, de bevare vores lande som markeder for de vestlige produkter hvis produktions omkostninger i øvrigt er minimeret takket være de billige råvarer og arbejdskraft i vores lande og pga. de billige og let tilgængelige energiressourcer i vores lande.

Denne politiske passivitet gør det ligledes muligt for vesten, at bevare deres dominans i den islamiske verden gennem de internationale og regionale organisationer som diktere muslimernes fremtid og nedfælder hedenske løsninger til de problemer muslimerne plages af og som vesten ofte selv er årsagen til. I stedet for iværksættelsen af de islamiske løsningsmodeller for problemer i Palæstina, Kashmir, Tjetjenien eller Afghanistan så acceptere denne passiviseret retning blandt muslimerne at vesten diktere løsninger som kun tjener vestens interesser og bevarer deres dominans, løsninger som krænker muslimernes ære og ejendom samt udgyder islamisk blod.

Forsømmelsen af politik og det politiske arbejde gjorde det muligt i fortiden for muslimernes fjender at indtrænge de islamiske lande og nedlægge khilafah staten uden

nævneværdig modstand og i dag forhindrer denne passivitet, tilbagevendingen og genimplementeringen af Islam i livet ved genetableringen af khilafah staten. Valget om at afskære sig fra politik og det politiske arbejde er derfor et valg om at afholde sig fra at leve op til mange vitale påbud fra Allah (swt) og det er et valg om at forsømme islams implementering og svigte muslimerne.

Mispraktisering af politik og konsekvenserne herfor

Derudover er der en anden ekstrem retning blandt muslimerne, som er endnu farligere end den førstnævnte. Det er muslimer, som ikke er sky for at fortage politisk aktiviteter og som ikke er fjern fra den politiske arena. Desværre er deres politiske aktiviteter ikke baseret på islam og den politiske arena, som de befinder sig i, er ej heller domineret af islam. Det er nemlig dem, som ikke begrænser deres politiske arbejde til Åbenbaring, og i stedet foretager politiske aktiviteter på basis af demokratiet og kapitalismen, der modstrider islam fundamentalt.

Kapitalismen som bygger på sekularismen, der adskiller mellem religion og stat og indskrænker dermed det åndelige til det individuelle affære. Dette modstrider den islamiske filosofi der fastlægger at alle livets affærer skal organiseres ifølge islams systemer. Om end det er de individuelle affære som skal organiseres ved hjælp af andagter og moral eller de samfundsmæssige affærer som styringen, transaktioner, straffesystemer eller indenrigs- udenrigs politikken.

Og demokratiet som tildeler mennesket suveræniteten, hvilket gøre det muligt for det at nedfælde love til organiseringen af livets affære. Dette modstrider også den islamiske filosofi som fastlægger at suveræniteten udelukkende tilkommer Shari'ah (den islamiske lovgivning) dermed udelukkende tilkommer Allah (swt) at nedfælde love og systemer for organiseringen af forhold og løsning af problemstillinger i livet.

Dette faktum er pointeret klart og entydigt i mange tekster. Allah (swt) siger: **"Har du ikke set dem som foregiver, at de har iman på det som er åbenbart til dig, og det, som er åbenbart før dig? De ønsker at lade sig styres af taghuth (hedensk lovgivning), skønt det dog blev pålagt dem at forkaste den. Og satan ønsker visse at vildlede dem i en stor vildfarelse"** [Al-nisa' 60]. Og Han (swt) siger: **"Det tilkommer udelukkende Allah at styre. Han har befaleet, at I ikke skal tilbede andre end ham. Dette er den rette tro men de fleste mennesker ved det ikke"** [Yosof 40]. At overlade styringen og nedfældningen af love til Allah er en elementær del af den islamiske livsanskuelse og en grundlæggende del i tilbedelsen af Allah alene. Og sendebudet siger: **"Halal (det tilladte/legetime) er det som Mohammed har formidlet som halal og det er det indtil dommedagen og haram (det forbudte/illegitim) er det som mohamad har formidlet som haram og det er det indtil dommedagen"**.

Derfor er de menneskeskabte love og systemer forkastet ifølge islam. Demokratiet og kapitalismen gør det muligt at tillade hvad Allah forbyder, såsom renter, alkohol, hor eller prostitution, og gøre det muligt at forbyde hvad Allah har påbudt eller tilladt, såsom hånd afhuggelse af tyven, dødsstraffen eller flerkoneri. Derfor er demokratiet og kapitalismen forkastet for enhver muslim som kun ønsker at underkaste sig Allah's love og systemer.

At deltage i disse hedenske systemer og foretage politiske aktiviteter på basis af dem rummer mange fare for muslimerne og deres livssag. Muslimernes deltagelse i disse uislamiske systemer, regeringer og partier vil anses for at være en anerkendelse af disse og en anerkendelse af deres hedenske fundament hvilket er en markedsføring af hedenske systemer der vildleder muslimerne. De uislamiske systemer, regeringer og partier vil på en naturlig måde, gå hen og blive referencen for muslimerne når det gælder løsning af konflikter og realiseringen af interesser og dermed vil disse erstatte Islams systemer og løsnings modeller. Tanken om at Islam skal være referencen og alternativet for muslimerne og resten af menneskeheden vil dermed blive distanceret.

Endvidere vil muslimernes pålagte kamp mod hedenske livsanskuelser og systemer som sekularisme og demokratiet forvandles til accept af disse og kampen mellem sandheden og falskheden vil blive tilintetgjort. I stedet for at koncentrere sig om at bekæmpe hedenskaben og fremvise islams sandhed og kalde til implementeringen af dets systemer og praktiseringen af dets behandlinger så koncentrere muslimerne sig om at realisere delvis interesser på bekostning af islams tilbagevending. Derpå vil man give sig til at overse hedenskaben i disse systemer, man vil ignorere at de modstrider Islam og fortier deres falskhed, for at realisere delvise interesser. Leveringen af Islam som et alternativ til organiseringen af forholdene i livet, vil dermed tilsidesættes.

Sejrherren bliver dermed de uislamiske systemer. Muslimerne bliver lokket med små gevinster såsom retten til at have grav pladser eller moskeer, for hvilket de skal betale en dyr pris nemlig at give afkald på dele af islam heraf primært den politiske del. Ydermere skal de erklære loyalitet til hedenske grundlove og systemer og sætte dem over Quranen og Islams systemer og endelig vil muslimerne afskære sig fra arbejdet for islams tilbagevendingen i livet i form af en stat og systemer. Med denne dyre pris der medfører Allah's vrede og ydmygende straf på dommedagen kan muslimerne opnå delvis interesser og kuffars tilfredshed.

Det er netop hvad Allah (swt) advare om når Han siger: **"O I som har iman, hvis I følger en del af dem, hvem skriften blev givet, så vil de gøre jer vantro igen, efter at I fik iman"** [Al-qalam 9]. og Han (swt) siger: **"De vil ønske at du skulle indgå kompromis så ville de også indgå kompromis"** [Al-qalam 9]. De vil ønske en kompromis hvor muslimerne giver afkald på den politiske dimension i Islam til fordel for realiseringen af nogle interesser. Dermed vil man sikre vestlige dominans over muslimerne og deres lande, de vil sikre sig mod tilbagevendingen af den Islam, der gjorde dem søvnløse om natten pga. dens erobringer og konstant stræben efter tilintetgørelsen af hedenske systemer, den islam som effektivt kunne beskytte sine tilhængere og deres ære, liv og ejendom fra de grådige fjendtlige kolonialister, den islam som kan udgøre et alternativ for de vestlige systemer og ideologier, den islam med evnen til intellektuelt lige såvel som materielt at knuse sin fjender.

Dertil skal det tilføjes at ethvert forsøg på at legalisere muslimernes deltagelse i disse hedenske systemer, om end det er fra en imam, mufti eller tænker og om end det er med god eller dårlig hensigt, så er det et forsøg på at sekularisere islam og udtømme den fra dens politiske indhold og dermed drive muslimerne til at referere til andre systemer end de islamiske. Dette er en overtrædelse af klare og entydige tekster som forbyder og forkaster alle hedenske systemer. Allah (swt) siger: **"Nej ved din herre de vil ikke være**

troende førend de gør dig (mohamad) til dommer i alt hvad de strides om, for derefter ikke at have det mindste i deres indre imod din dom og underkaster sig fuldstændigt". Og Han (swt) siger: **"Er det mon et jahilyah (uislamiske/hedenske) styre som de ønsker og hvem er beder til at styre end Allah for et folk der forstandige"** [Al-nisa' 65]. Når det gælder love og systemer så vil referencen for enhver retskaffen muslim altid være Allah's Bog og sendebudets Sunnah, og referencen må under ingen omstændigheder være de menneskeskabte love og systemer.

Politisk arbejde ifølge Islam

Det burde være klart at muslimerne skal være overbevist om at islam er et fuldkomment og omfattende system. Allah (swt) siger: **"I dag har jeg fuldkommen gjort jeres Deen og fuldendt min nåde over jer og accepteret Islam som jeres Deen"** [Al-ma'idah 3]. Og Han (swt) siger: **"Og vi har nedsendt dig bogen som en forklaring på al ting"** [Al-nahel 89]. Desuden har Islam fastlagt metoden hvorpå realiseringen af interesserne i livet finder sted. Derfor skal vi ikke referere tilbage til demokratiet eller kapitalismen og betale en uhyrlig stor pris. Endvidere er opnåelsen af Allah's tilfredshed den største interesse for muslimerne og ingen andre interesser må realiseres på bekostning heraf. Det er netop hvad der adskiller muslimerne fra andre i deres handlinger, vi handler på basis af halal og haram for opnå Allah's tilfredshed, mens andre handler på basis af gavn og interesser.

Derfor skal muslimerne i søgen efter realiseringen af interesserne i livet, begrænse sig til den fastlagte metode i wahi (åbenbaringen). De islamiske kilder skal være referencen for vores andagter og moral ligesåvel som referencen for de politiske aktiviteter og varetagelsen af affærene. Allah (swt) siger: **"Tager I en del af bogen og forkaster en del, der er da ingen anden belønning for den af jer, der handler sådan, end ydmygelser i dette liv og på opstandelsens dagen skal de overgives til den strengeste straf"** [Al-baqarah 85].

Islam har med sit omfattende og fuldkomne budskab detaljeret fastlagt metoden hvor ifølge muslimerne politiseres dvs. hvordan deres affærer vartages i praksis samt hvordan Islams systemer implementeres og derved bevare muslimernes sikkerhed og sikre realisering af deres interesser. Dette sker ved tilstedeværelsen af den myndighed og den autoritet, som er khaleefahen dvs. overhovedet i den islamiske stat. Muslim beretter om Abi Hazem at Abu Hurairah berettet om profeten (saaws) at have sagt: **"Israels børn blev politiserede af profeterne, når den ene døde efterfulgtes han af en anden, men efter mig er der ingen profeter, men der vil være khulafa' (pl. khaleefah) og der vil være mange, de spurgte hvad beordrer du os til? Han svarede: opfyld jeres bay'ah (Lydighedsløfte) overfor den ene efter den anden, og giv dem hvad de har krav på, for Allah vil sandelig spørge dem om det de skulle hyrde"**. Som det fremgår i denne og mange andre tekster så er politiseringen af muslimerne og varetagelsen af deres affære i praksis pålagt khaleefahen.

Nu står vi imidlertid uden den islamiske stat og uden en khaleefah, eftersom vesten har efter flere års sammensværgelser mod muslimerne formået at nedlægge khilafah staten i 1924 og derefter splittede den til de små tegneserie stater vi kender i den islamiske verden. Denne tilstand tillader dog ikke adopteringen af andre metoder for varetagelsen af

muslimernes affære og realiseringen af deres interesser i livet. Muslimerne skal derimod foretage de islamiske fastlagte aktiviteter for tilbagevendingen af den islamiske livsstil, ved at arbejde for genetableringen af den islamiske stat. Disse aktiviteter kan man finde i de islamiske tekster og profetens sirah (profetens liv), det er de aktiviteter som vores sendebud (saaws) foretog sig i Mekka perioden hvor han tilsigtede etableringen af en stat for muslimerne. Her skal det påpeges at metoden som sendebudet fulgte er obligatorisk for os at efterleve og beviserne herfor er mange. Allah swt siger i den bærede Quran: **"I havde visselig i Allahs sendebud et godt forbillede for den som frygter Allah og den yderste dag"** [Al-ahzab 21].

Hvis man undersøger sendebudets sirah i Mekka og fordyber sig i dens detaljer samt studerer de vers som blev åbenbaret i den periode så ser man at sendebudets politiske arbejde bestod af 2 hoved kategorier, en intellektuel kamp og et politisk sammenstød.

Den intellektuelle kamp var en kamp mod kufr livsanskuelser, tanker og systemer, hvor disses falskhed blev klarlagt, således var Mohammed og sahabah stræbsomme i deres kamp mod de livsanskuelser, tanker, traditioner og systemer som eksisteret i Mekka og versene som blev åbenbaret til sendebudet rummede klare angreb mod disse.

Vers der angreb de falske livsanskuelser ligesom verset i surat Al-Ana'am hvor Allah (swt) siger: **"Og de har gjort djin delagtige med Allah, skønt Han har skabt dem. Og de tildigter Ham sønner og døtre uden viden. Hellig er Han og ophøjede over det de tillægger Ham"**. [Al-Ana'am 100]

Og i deres sociale anliggender er der vers som kritiserer de daværende forhold, ligesom verset i surat Al-nahl der siger: **"Og når den ene af dem får underretning om en datters fødsel så formørkes hans ansigt og han undertrykker sin sorg"**. [Al-nahl 58]

Og i de økonomiske affærer kritiseres fordærvelsen i deres transaktioner og handel. Ligesom verset i surat Al-mutafefeen hvor Allah (swt) siger: **"Ve dem som giver for kort mål, dem som når de lader sig tilmåle af andre så forlanger de det fuldt. Men når de udmåler eller udvejer til andre så giver de for lidt, ved disse da ikke at de skal opvækkes"**. [Al-mutafefeen 1-5]

Og mange andre vers som angreb de forskellige forhold i samfundet for at klargøre deres fejl og fordærvelse. Ligledes skal ethvert politisk aktivt parti eller individ blandt muslimerne i dag påtage sig den opgave, at afsløre de livsanskuelser, tanker og systemer som eksisterer i dag. Livsanskuelser som sekularismen og systemer som demokratiet, eller økonomi- og social- systemet i kapitalismen. Tanker der modstrider den islamiske livsanskuelse skal også bekæmpes. Tanker som friheder der modstrider tilbedelses konceptet i Islam, som omhandler det at underkaste sig Skaberens ordre. Disse friheder som er årsagen til den fordærvelse og de perversiteter som vesten drukner i. Tanker som nationalisme der har splittet muslimerne og forvandlet dem til et nemt bytte for deres fjender. Ligledes skal uislamiske målstokke bekæmpes, vestens målstok for handlinger hvilket er gavn, som i dag præger mange muslimer så de ikke længer handler på basis af halal og haram og dermed ikke længere adskiller sig fra kuffar der handler på basis af interesser og gavn. I denne kamp skal muslimerne være klare, tydelige og Islam skal leveres sådan, som sendebudet leverede den til os uden at ændre eller skjule noget for at

få nogen billigelse og uden at tage betragtning til omkostninger, konsekvenser eller folks reaktioner. Allah (swt) siger: **"Vi slynger sandheden mod falskheden så den knuser den og får den til at forsvinde"**. [Al-anbija' 18]

Endvidere skal de politiske aktive kultivere muslimerne med de islamiske tanker og målstokke samt krystalliser den islamiske aqeedah og derved styrke muslimernes binding til Allah (swt) samt motivere muslimerne til at påtage sig arbejdet for muslimernes livssag nemlig tilbagevendingen af islam til livet i form af en stat og systemer. Det samme gjorde sig gældende for sendebudet (saaws), da han kultiverede sahabah med Islam og omformede dem til islamiske personligheder som var parate til at gå i døden for Allah's sag.

Derudover er der en række aktiviteter som vi muslimer i dag skal efterleve, disse aktiviteter kan betegnes som politisk sammenstød, og består af 3 hoveddele.

Den første vedrører de tyranniske regenter, som i dag regere over muslimerne i den islamiske verden. De mange tekster som handler om det, at stille regenterne til regnskab indikere vigtigheden af den opgave, fordi regenternes adfærd påvirker tusinder af menneskers liv og regenternes forsømmelser, forræderier og tyranni skader alle borger i samfundet. Sendebudet (saaws) siger: **"Den bedste jihad er sandhedens ord sagt til en tyrannisk regent"** berettet af Abu Dawoud og Tirmidhi. I en anden hadith berettet af Muslim siger han (saaws): **"Der vil være regenter, hvor I vil komme til at acceptere og forkaste (nogle af deres handlinger). De som hader (deres handlinger i hjertet), vil være uden skyld, og de, som forkaster (deres uretfærdighed med deres ord og handlinger vil være frelst, men de, som er tilfredse med disse regenter og følger dem, vil hverken være uden skyld eller blive frelst"**. Vi er pålagt at bekæmpe regenterne i den islamiske verden og afslører deres forsømmelser, forræderier og sammensværgelser mod muslimerne. Disse regenter der har indgået fredsaftaler med den israelske besættelses entitet som udgyder muslimernes blod på det hellige jord i Palæstina og de regenter som forholder sig passive overfor- eller endda støtter- de vestlige drab og angreb på af de uskyldige muslimer verden over ligesom i Irak, Tjetjenien og Afghanistan. Disse regenter som udsætter Allah's tjenere for lidelser og fjendskab når de forsømmer muslimernes interesser og forræder dem ved at tjene kolonimagterne og når de bekæmper dawah bærerne så brutalt som i Uzbekistan, Egypten eller Saudi-Arabien. Derfor er vi pålagt at fjerne dem og erstatte dem med en khaleefah der implementer islam, varetager muslimernes affære og bære Islam til resten af verden.

Derudover skal vi modarbejde de sammensværgelser som forberedes mod muslimerne verden over. Ligesom versene i Mekka afslørede de forskellige komplotter som islams fjender forberedte mod muslimerne. Eksempelvis versene i surat Al-mudather der afslører den plan som abu jahel, abu sufjan, safwan ben amijah, alwaleed ibn almughirah og andre havde aftalt i dar alnadwah, hvor de diskuterede hvordan man kunne bekæmpe Mohammed og hans kald der havde rystede deres position som Mekkas leder. Der blev de enig om at forvrænge mohammeds budskab og beskyldte den for at være falsk ved at udsprede propaganda om at han er en tryllekunstner der splitter familier og venner.

Ligledes skal vi i dag afsløre det propaganda der i dag udspredes om retskaffene muslimer, hvor de beskyldes for at være fundamentalister og ekstremister, for derved at

splitte muslimernes rækker ved at klassificere dem som moderate, ekstreme osv. Endvidere kan man legalisere skruppelløse indgreb på de muslimer som bekæmper den vestlige kulturelle, økonomiske, og politiske kolonialisering og de muslimer som modsætter sig udplyndringen af muslimernes resurser og rigdomme.

Derudover skal de politiske aktive arbejde for at afsløre komplotter som integrationen og Euroislam projekterne der har til hensigt at distancere muslimerne fra den islamiske ideologi, ved at skabe muslimer der bærer på en blanding mellem islam og vestlige kultur, muslimer med en uislamisk vestlig livsstil og opførsel. Endvidere tilsigter de at adskille de muslimer, der er bosat i vesten, fra de øvrige muslimer på denne planet. Ved at kategorisere os som værende europære, der høre til i europa og hvis loyalitet skal tilhøre vesten. Dermed skal vi kocentre os om vores lokale problemer, og glemme det som de resterende muslimer verden over udsættes for. Derudover vil man skabe en europæisk islam, der stemmer overens med vestlige smag og interesser. En islam der er udtømt og udhulet fra alt hvad der gør den unik og fuldkommen. En islam uden behandlinger og systemer til vores økonomiske, politiske og sociale problemer, så vi bliver nødsaget til at referere tilbage til deres kapitalisme, en islam uden straffesystemet, og uden jihad, dermed en ineffektiv islam der ikke kan udgøre nogen trussel. Og endelige en islam uden et styresystem der illustrerer hvordan islam iværksættes i praksis, så man aldrig kan formå at implementere den islamiske ideologi i livet.

Og ligesom versene gentagne gange afslørede jødernes, hyklernes og polyteisters sammensværgelser der udgjorde en trussel for muslimerne så skal vi afsløre de internationale eller regionale konventioner og de militære- eller politiske alliancer som tilsigter bevarelsen af kuffars dominans over muslimerne. Således skal enhver fremmede påvirkning eller indflydelse i de islamiske lande bekæmpes så man frigør den islamiske Ummah fra de hedenske staters indflydelse og udrydder deres kulturelle, økonomiske, politiske og militære rødder i den islamiske verden.

Endelig skal de politiske aktive realisere muslimernes interesser og vartage deres affærer på basis af Islam.

Dette er den intellektuelle kamp og det politiske samstød som ethvert trofast islamisk politisk parti skal efterleve i dag. Heri må man hverken tøve eller forsømme, for falskheden skal bekæmpes og Islam skal udsprede uanset omkostningerne. Og lad der være i sendebudet og sahabah (raa) et eksempel for os. Deres ofring, udholdenhed og mod i kampen mod Quraish samfundet, illustrer hvad man skal igennem for at efterleve Allah's krav og gør sig fortjent til en gavmild belønning på dommedagen.

Chadi